

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno studenta: BcA. Anna Vácová

Název diplomové práce: „Posuzování životního cyklu textilních materiálů“

Posudek:

Anna Vácová ve své diplomové práci, jako spousta dalších designerů, výrobců, studentů, mohla vytvořit chytlavou a efektivní formu zpracování svých nových produktů (kolekce). Tou by oslovila a zaujala masy, tedy těžila pro vlastní profit. Namísto toho se rozhodla odsunout vlastní profit a ego do pozadí- hluboce a upřímně zkoumat životnost produktu, jeho dopad na životní prostředí od výroby materiálu, až po naložení s ním jako z odpadem. Nemyslet pouze na sebe. Zajímá se o nápravu poněkud přehlaceného a neekologického fungování oděvního průmyslu. Přispívá svým dílem ke zlepšení stavu tohoto odvětví lidské činnosti. Dá se říci, že tak trochu balancuje nad přijetím její diplomové práce v ateliéru Produktového designu, jelikož nevytváří-nedesignuje v pravém slova smyslu produkt jako takový. O to hlubší si práce zaslouží respekt, jelikož prvoplánově nevsází na materiální stránku věci. Překračuje velmi důležité mezioborové hranice, kde navazuje spolupráci s chemickým odvětvím. Překračování těchto hranic (nejenom) designéry vykračováním ze svých zažitých stereotypů vnímám vždy jako vysoce přínosné a rozšiřující obzory. V této práci tomu není jinak.

-Že se nejedná o pouhý výkřik do tmy potvrzuje návaznost v doposavadní práci Anny Vácové. Dlouhodobě se zabývá ekologickým přístupem ve své tvorbě. Několik let úspěšně spoluvede studio LUV-1, kde tvoří pod značkou AV. Má za sebou nespočet spokojených zákazníků, kterým dopad jejich oděvu na životní prostředí není lhostejný a nevnímají recyklaci a ekologii v módě pouze jako nutný kompromis.

Anna navrhla a zkoumá sérii bílých triček. Základ šatníku každého z nás- dle principu „cradle to cradle“ od výroby materiálu, po jeho zpracování až na konec životního cyklu. Zkoumat život bílého trička nebo jakéhokoliv jiného obyčejného kusu oděvu má v současné době mnohem větší smysl a dopad než vytváření autorských a tím pádem méně masově dostupných kolekcí, které neřeší problém nadprodukce, spíše reprezentují myšlenku. Pro vytvoření „nejdokonalejšího“ kusu bílého trička musela projít mnoha kompromisy: Vytvoření střihu kompatibilního pro mužské i ženské pohlaví, brát v úvahu a střih uzpůsobit tak, aby vznikalo co nejméně odpadu, zvolit a sehnat vhodné materiály pro posuzování. Také použít nejvhodnější technologie zpracování a vytvořit systém pro posuzování produktu potencionálními zákazníky. V neposlední řadě si vytvořit sama ze svého studia „sweatshop“ a projít si sériovou výrobou a šitím každého jednoho kusu trička, což je mimo jiné náročné i fyzicky.

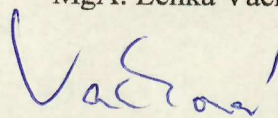
Výsledek metody LCA je směrodatný, nicméně ještě zajímavějším faktem mi přijde okamžik, kdy Anna svým smýšlením a konáním mění pohled na designéra jako na osobu, která se v dnešním světě otáčí více směrem systémových změn (vytváření chytrých aplikací, edukace veřejnosti, vytváření nehmotných realizací), než k vytváření, zjednodušeně řečeno, krásných a funkčních produktů.

Anna říká ve své práci píše: „Jako designérka zabývající se především textilní tvorbou bych toto chtěla prolomit a začít se ve svém profesním životě věnovat systematické práci na produktech, které nejsou odosobněné a lidé - zákazníci si k nim vytvoří vztah.“
I proto diplomovou práci vnímám jako součást dlouhodobé cesty, kdy se můžeme těšit na další vývoj a jako Aniččin oponent navrhuji práci hodnotit známkou 1- výborně.

V Praze dne 10.6.2019

jméno oponenta diplomové práce:

MgA. Lenka Vacková

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Vacková', written in a cursive style.

podpis oponenta diplomové práce: